

ВѢНЕЦЪ

ИЛЮСТРОВАННО СПИСАНИЕ
ЗА ЮНОШИ И МЛАДЕЖИ

Ив. Кириловъ

ТРИМАТА МЖДРЕЦИ

(легенда)

Посвещавамъ на Антона
Емиля и Кирила.

Пжтеводната звезда клюмна къмъ Витлеемската пещера. И тримата мждреци: единиятъ възвисокъ съ набита снага, сключени вежди; другиятъ срѣденъ ръстъ съ орловъ носъ, проникателни очи и широко чело; а третиятъ дребенъ, костелявъ съ широки ноздри и изпжкнали сколуфи, сѣкашъ нищо не вижда, а вѣрата, че всичко знае, сияе около кждравата му глава — извиха по моропжтината къмъ пещерата.

Звездата трепна надъ пещерата и спрѣ.

Мждрецитѣ застанаха предъ входа. Вслушватъ се — нищо не се чува. Поседнаха да починатъ.

И когато звездата изгасна и трепнаха първитѣ лжчи на слънцето — мждрецитѣ влѣзоха да се поклонятъ на Оногози, за когото по незнаенъ пжтъ знаеха, че е роденъ тая нощъ.

При яслитѣ, въ запазенъ кжтъ, се открояваше въ здрача сияние. Бѣлобрадъ старецъ ги покани; Матерь Божия имъ се усмихна; а Младенецътъ ги изгледа приветливо: въ очитѣ му свѣтъше любознателността на дете и прозрението на Богъ.